

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: Badan-Melnic Eleonora
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Anatolie Minciună
Iurie Cotruță
Liudmila Popova

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”, prin intermediul avocatului Durnescu Mihail,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” împotriva Agenției Achiziții Publice, Primăria Rîșcani și Consiliul orășenesc Rîșcani, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Eusevas Cons”, cu privire la anularea actului administrativ și contractului de antrepriză,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Eusevas Cons”, casată hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 27 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Achiziții Publice, Primăria Rîșcani și Consiliul orășenesc Rîșcani, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Eusevas Cons”, cu privire la anularea actului administrativ și contractului de antrepriză.

În motivarea acțiunii a indicat că a depus oferta sa în cadrul licitației publice nr. 133 din 9 martie 2016. Prin comunicatul nr. 97 din 11 martie 2016, recepționat prin fax, s-a solicitat argumentarea prețului deoarece este mai scăzut decât cel din valoarea estimativă. În termenul acordat a depus explicațiile de rigoare în care a făcut referire la Nota informativă a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor.

Prin scrisoarea din 18 martie 2016, i s-a comunicat că Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” a fost descalificată deoarece: nu există experiență similară; lipsa laboratorului de expertiză și salariul muncitorilor este prea mic.

Nefiind de acord cu argumentele grupului de lucru, a depus o contestație la Agenția Achiziții Publice, care a confirmat că, poziția Societății cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” este una corectă și legală motiv din care nu putea fi descalificată.

Ulterior, a inițiat soluționarea extrajudiciară a cauzei care nu s-a soldat cu succes.

În susținerea poziției sale Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” a indicat că, a prezentat contractul încheiat la data de 2 martie 2015 cu Societatea pe Acțiuni „Promstroi-Grup” care vizează colaborarea în vederea încercării în condiții de laborator a betonului și a altor materiale. Acest contract a fost valabil până la data de 2 martie 2016, însă, în cazul în care nici una din părți nu solicită rezilierea contractului, acesta se consideră prelungit pe un termen de un an.

Cu referire la salariul muncitorilor a indicat că, mărimea acestuia se încadrează în intervalul valorii de la 26,28 lei/oră la 41,97 lei/oră, în conformitate cu normativele în vigoare.

În privința experienței similare a prezentat patru formulare DO-7, cu anexarea unui contract și a procesului-verbal de recepție finală încheiat cu beneficiarul Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, valoarea căruia este de 3 336 076 lei.

Astfel consideră decizia Agenției Achiziții Publice în partea respingerii ca fiind ilegală, deoarece în pofida faptului că a găsit un șir de încălcări la descalificarea Societății cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”, aceasta nu a luat măsurile necesare.

Solicită reclamanta, admiterea integrală a acțiunii, anularea deciziei Agenției Achiziții Publice nr. 150/16 din 15 aprilie 2016, anularea hotărârii de descalificare a Societății cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” de la licitația nr. 133/16 din 09 martie 2016 și obligarea Grupului de lucru din cadrul Primăriei Rîșcani de a reevalua ofertele agenților economici care corespund cerințelor licitației publice nr. 133/16 din 09 martie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a declarat nulă decizia Agenției Achiziții Publice nr. 150/16 din 15 aprilie 2016 în partea ce ține de respingerea contestației Societății cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” și a declarat nulă hotărârea Grupului de lucru, instituit prin ordinul Primarului nr. 97 din 30 noiembrie 2015, în partea descalificării Societății cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” de la licitația nr. 133/16 din 9 martie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Eusevas Cons”, s-a casat hotărârea

Judecătoriei Centru. mun. Chișinău din 05 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 4 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup” a contestat-o cu recurs prin intermediul avocatului Durnescu Mihail, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 decembrie 2016.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, concluzia instanței de apel este incorectă deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și de drept procedural, care a dus la soluționarea eronată a cauzei. Instanța de apel nu a verificat toate circumstanțele pricinii, motiv din care au fost încălcate standardele procedurale.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 29 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimata nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 12 iunie 2017 (vol.II, f.d.57), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 04 august 2017 (vol.II, f.d.59).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Talimax Grup”, prin intermediul avocatului Durnescu Mihail, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu